

Építészettörténeti ismeretek 2.

Oktatók

- Gajdos Csaba, óraadó
- Vági János, egyetemi docens, DLA

Tárgyfelelős

- Vági János, egyetemi docens, DLA

Tantárgy típusa és óraszám: 4 óra előadás

Kreditpont értéke: 4

Követelmény: kollokvium

Az európai építészet történetének három jól elhatárolható periódusával foglalkozik a tárgy: a keresztény kelet (ókeresztény és bizánci), a romanika (népvándorlás kora és romanika), valamint a gótika építészetével. Azokkal a korszakokkal, melyeket a kialakuló keresztény kultúra határoz meg döntően, minden más befolyásoló tényezőnél elsőprőbb jelentőséggel.

A kereszténység megjelenésével kialakulnak a román és a gótikus templomok, katedrálisok, melyek nagy előrelépést jelentenek az épületek szerkezeteiben is. Ez a változás hozzájárul a belső terek fejlődéséhez is. Az újkor hajnalán a kopernikuszi fordulattal a reneszánsz világ emberközpontúvá lesz. Visszatérés az ókori görög ideákhoz. A polgárosodás révén megjelennek a palotaépítészet tipikus, messze ható példái. A reformációt követő ellenreformáció hatására megváltozik a barokkban a templomépítészet is. A „befejezetlen” formák az örökkévalóságot hirdetik. A hallgatók itt érzékelik legjobban, hogy a társadalmi, vallási, politikai változások miként hatnak az építészetre.

A szigorúan vett építészettörténeti téma mellett a tantárgy során a hallgatók megismerkednek a hagyományos települési kultúrákkal, azok törvényszerűségeivel, a falu és a város kialakulásával, történetével a kezdetektől napjainkig. Különösen fontos a régióra való tekintettel az osztott és osztatlan települések valamint szórvány települések szerkezetének megismerése. A hallgató ezáltal képes lesz tervezésben, önkormányzati munkánál a hagyományok figyelembe vételére, illetve településtervezővel való együtt dolgozásra.